

Izhaja vsako sredo in petek.
Stane za celo leto 15 L
» » pol leta 8 »
» » četrt leta 4 »
Za inozemstvo celo leto lir 40.
Na naročila brez do poslani naročnine se ne moremo ozirati.
Odgovorni urednik: Polde Kemperle.

GORIŠKA STRAŽA

Št 72

V Gorici, v sredo 19. oktobra 1927

Leto X.

Nefrankirana pisma se ne sprejemajo. Oglasi se računajo po dogovoru in se plačajo vnaprej. — List izdaja konsorcij »Gor. Straža«. — Tisk Katoliške tiskarne v Gorici, Ri va Piazzetta št. 18.
Uprava in uredništvo: ulica Mameli št. 5. (prej Scuole).
Telef. int. št. 308.

Vzajemnost med stanovi.

Velikanska večina ljudi živi od dela svojih rok ali uma. Delo, ki ga človek opravlja, vtisne poseben pečat njegovi duši in telesu, mu da posebno mišljenje, svojstvene nazore in navade. Zato ni čuda, če vsi ljudje, ki opravljajo isto vrsto dela in imajo podoben način življenja in slične interese, tvorijo posebne družabne enote, stanove.

Koliko raznih družabnih edinic imamo! Vsaka ima svoje jedro: družino drži skupaj ista kri; narod ima svojo lastno, samoraslo in samobitno kulturo in lasten jezik; državo družijo enotna skrb za javni blagor in jo vežejo skupni temeljni zakoni; stan pa ima svojo podlago v enotnem načinu dela. Način dela je tista osrednja točka, okoli katere se zbirajo stanovi.

Pomen stanov.

Stanovi so žive celice narodovega telesa. Če je kmečki stan trden in samostojen, če ima delavski stan vse pravice, ki mu gredo, če se obrtni stan zdravo razvija, če duševni delavci, tako zvani izobraženci dobe primerno plačilo za delo, bo tudi celotno družabno telo zdravo. Ako pa le eden teh stanov, ki tvorijo temelj družbe, hira, trpi vsa družba. Kmet skrbi za hrano in živež; rokodelci in obrtniki izdelujeta potrebno orodje in obleko, pripravljata stanovanje ter razpečavata razne potrebščine; delavec ustvarja izdelke, ki jih nujno rabi celokupna družba; uradnik upravlja javne posle in mu je naložena skrb za red in pravico. Ako bi samo en stan na mah ustavil svoje delo, kako bi družba trpela! Poglejmo samo en primer! Ako bi železničarji lepega dne zaustavili promet po železnica, bi to povzročilo nedogledno škodo vsem drugim stanovom. Velika mesta bi bila naenkrat brez živeža, ker bi bila odrezana od kmečkega stanu, ki hrani pridelke; kmet in drugi stanovi bi pa ne prejemali potrebnih izdelkov iz mest in bi tudi utrpeli veliko škodo.

Potreba vzajemnosti.

Zato je nujno potrebno, da vlada med stanovi vzajemnost, solidarnost. Neobhodno potrebno je, da vsak stan stori svojo dolžnost. Vsak stan je po svoje soodgovoren za obči blagor družbe in človeštva sploh. Ker pa obstoja stan iz posebnih edincev, je ravnotako neobhodno potrebno, da tudi vsak poedini človek opravlja vestno in z vsem srcem svoje poklicne dolžnosti na mestu, kamor ga je postavila božja Previdnost. Ta misel, da smo vsi ljudje vseh stanov soodgovorni za to, kako se družbi godi, je temeljne važnosti. Kajti ako nosijo vsi stanovi, torej vse skupine ljudi, ki vrše sorodno delo, odgovornost za napredovanje in razcvit družbe, potem je jasno, da mora vladati med stanovi resnična in dejavna vzajemnost.

Naša naloga.

Kako pa je z vzajemnostjo med stanovi v današnjih dneh? V modernem gospodarskem življenju je ugasnila zavest vzajemnosti, solidarnosti med vsemi stanovi. Danes velja prepričanje, da posamezen stan tem več zase pridobi, čim bolj

drugega izrabi in ocigani. Danes mislimo, da poklicno delo nima drugega namena kakor iskati dobiček, bogastvo, denar. Na podlagi tega napačnega mnenja se je vgnezdilo prepričanje, da mora v gospodarskem življenju vladati boj za obstanek med različnimi poklici po

geslu: tvoja smrt je moje življenje. Zato ni dandanes nič tako potrebno kakor da zopet napravimo iz današnjih slojev, razredov, ki se med seboj divje bore in tepejo, stanove, ki naj vzajemno z velikim čutom odgovornosti delajo za skupnost. Ta zavest dela za skupnost se mora poglobiti zlasti med našim ljudstvom, ker le na ta način bomo ohranili sebe in svoj dom.

Kaj se godi po svetu?

Vsako leto se 20. septembra slovesno praznuje spomin zavzetja Rima. Na ta dan je namreč l. 1870. laška vojska pod poveljstvom generala Cadorna (očeta sedanjega maršala) naskočila Rim, napravila v mestnem ozidju pri vratih, ki se imenujejo Porta Pia, veliko luknjo in vkorakala v mesto. S tem činom je bila zapečatena usoda papežev države, ki jo je italijanska vojska zasedla, in s tem činom se je pričelo tako zvano

rimsko vprašanje.

Papež se je pred prodirajočimi italijanskimi četami umaknil v Vatikan in ga ni več zapustil. Italijanska vlada mu je v zameno za državo, ki mu jo je bila vzela, ponudila nekatere svoboščine, ki so obsežne v garancijski postavi. Po tej postavi bi se moral papež odpovedati svoji cerkveni državi, ki ni bila majhna, in priznati, da je pravilno pridružena ujedineni Italiji. Italijanska vlada pa bi mu plačevala letno odškodnino v znesku približno treh milijonov lir in bi mu priznala nekakšno vladarsko stališče, to se pravi, poslanike tujih držav pri Vatikanu bi smatrala za enakovredne s poslaniki pri italijanskem kralju. Papež te postave ni nikdar priznal. Zaprl se je v Vatikan in vztrajal pri svojem mnenju, da ga je Italija oropala države. Rekel je, da bo spor med Cerkvijo in državo toliko časa trajal, dokler ne bo država poravnala storjenih krivic. Skratka, papež in država sta od 20. septembra l. 1870. v vojnem stanju. Razmerje se je še poslabšalo pod raznimi liberalnimi italijanskimi vladami, ki so segale po cerkvenem premoženju, izdajale protiverse postavne in sploh vse storile, da se onemogoči mirna poravnava. In vsako leto je vatikansko glasilo »Osservatore Romano« na dan 20. septembra poudarjalo, da rimsko vprašanje še vedno obstoji. Italijani so se na take ugotovitve že tako navadili, da bi se jim čudno zdelo, ako bi »Osservatore Romano« kdaj prezrl ta dan. Letos pa je zadeva zavzela nadobičajen obseg.

Nove misli.

Letošnje septemberske besede vatikanskega glasila niso šle neopazene preko pozornice italijanskega javnega življenja. V odgovor se jim je oglasilo več tehničnih možakarjev, med katerimi je bil podtajnik v pravosodnem ministristvu in znani pristaš katoliškega narodnega centra Mattei Gentili časovno prvi. Objavil je v listih članek, v katerem je izrazil svoje trdno prepričanje, da rimsko vprašanje ni tako težko rešljivo, kot ljudje splošno mislijo, in da se mu zdi, da je prišel čas, da se razmere uredijo.

Za Gentilijem se je oglasil k besedi ravnatelj dnevnika »Popolo d'Italia« in brat ministrskega predsednika Arnaldo Mussolini. Tudi njemu se vprašanje ne zdi tako težko. Treba je samo, da se v zadevo ne vtikajo druge države. Stvar mora ostati italijanska notranja zadeva. Ako bi Vatikan na to pristal, potem bi bila stvar enostavna.

30. septembra se je rimskega vprašanja lotil tudi senator in bivši naučni minister Janez Gentile, ki je v milanskem dnevniku »Corriere della Sera« napisal svoje mnenje o tem predmetu. Gentile je rekel, da je po njegovih mislih vprašanje tako, da se sploh ne more rešiti. Sv. stolica ima od svoje strani prav, ako neprenehoma zahteva, naj ji Italija vrne teritorialno neodvisnost, ki jo je l. 1870. vzela. Italija pa tega ne more storiti, kajti Italija ne more ustvariti države, ki jo Cerkve potrebuje.

Kaj pravi »Osservatore Romano«?

»Osservatore Romano« ni molčal na vsa ta izvajanja. Priobčil je dva članka, enega v odgovor Gentileju, drugega Arnaldu Mussoliniju. »Osservatore« piše: »Ko smo rekli, da je rimsko vprašanje vesoljno, smo hoteli reči, da je vprašanje papežev neodvisnosti in svobode, vprašanje, ki ne zadeva samo Italijanov, ampak tudi vse druge sinove Cerkve; vprašanje je, smo rekli, ne samo narodno, temveč katoliško t. j. vesoljno. To pa ne pomeni, da se mora nasprotje obravnati pred mednarodnimi sodniki.

V inozemstvu so trdili, da papež ne more biti podvržen nobeni državi, pa naj bo še tako dobra in katoliška. To pa bi se zgodilo tisti dan, ko bi se papež prilagodil položaju, ki je bil ustvarjen l. 1870. Na zunaj bi se zdelo, tudi proti njegovi volji, da je odvisen od oblasti, čije je hiša in sredi čijih činovnikov se zadovoljuje mirno vladati svet. Jasno in usodno je, da bi isti dan verniki vesoljnega sveta začeli gledati papeža nezaupljivo, previdno, in vsako njegovo dejanje razlagati v političnem smislu. Jasno in usodno je, da bi se isti dan odprla pot boleznim pojavom, neprerazumljivim izgubam duš in — Bog ne daj — snovanju narodnih cerkva, to je resničnih razkolov.

Rešitev rimskega vprašanja mora torej biti taka, da bo papeževa neodvisnost razvidna vernikom vsega sveta. To in nič drugega smo hoteli reči, ko smo rekli, da rimsko vprašanje ni samo narodno, temveč globoko svetovno vprašanje. To se pa ne pravi, da morajo biti katoličani vsega sveta sodniki rešitve in da morajo sestaviti najvišji sodni dvor, ki mu bo ureditev nasprotja podvržena. Ne! Edini sodnik je pa-

pež. Samo on je po božji volji poglavar Cerkve, najvišji učitelj vernikov in samo njemu pripada odločitev glede svoje svobode in neodvisnosti in glede potrebnih in zadostnih jamstev, ki naj pomirijo vernike vsega sveta.

Kako pa naj se izognemo takim sumom in nevarnostim razkola? Dokler je papež na ozemlju, ki ni njegovo, na ozemlju politične sile, to je, v hiši drugih, je odprt, jasen, splošno znan spor s hišnim lastnikom edina možna rešitev. Evo vam skrajne potrebe protestov, potrebe, ki je toliko večja, kolikor bolj ne previdno nekateri ital. časnikarji porabljajo vladno cerkveno politiko, da lahko trdijo, da je z razveljavitvijo proticerkvenih zakonov prostozidarskih vlad spor poravnani. Treba je torej poudariti, da spor še obstoji in da papež ni podvržen.

To so v glavnem misli vatikanskega glasila. Odgovorila pa sta mu že, vsak v svojem listu, Arnaldo Mussolini in Janez Gentile. Gentile vztraja pri svoji trditvi, Arnaldo Mussolini pa pravi, da bi lahko uzakonili sedanje stanje. Papež ima svoje palače, v katerih je že sedaj dejanski gospodar. To bi mu tudi z zakonom priznali in stvar bi bila rešena.

Ministrski predsednik se do sedaj še ni izrazil v tej zadevi. Časnikarji pa poročajo, da bo v kratkem izšla številka »Foglio d'ordini«, ki je uradno glasilo fašistovske stranke, in bo prinesla članek o rimskem vprašanju. Svet napeto čaka na to številko.

Zaključki.

Sedaj ugibati o izidu in uspehu te velike časopisne bitke je še preuranjeno, posebno, ker se ni končala. Jasno pa je že zdaj, da gre za večje odločitve. Bog, ki je svojo Cerkve vodil že skoro dvatisoč let, bo tudi zdaj dal svojemu namestniku na zemlji potrebno modrost za zaključitev tega vprašanja.

Okno v svet.

Cena beg ustreljen.

V petek 14. okt. je neki albanski študent, Algiviadh (Alcibiad) Bebi po imenu, v kavarni Passage v Pragi ustrelil tamošnjega albanskega poslanika Cena bega. Cena beg je bil istočasno tudi poslanik v Belgradu. Atentator je izjavil, da ga je ubil zato, ker ga smatra za glavnega povzročitelja sedanjega položaja, v katerem je Albanija. Cena je bil, kot je znano, pristaš najožje zveze med Albanijo in Jugoslavijo. V Belgradu so ga visoko cenili.

Novi šolski zakon v Nemčiji.

Nemški državni svet, t. j. zastopstvo posameznih dežel, je s 37 proti 31 glasovom zavrnil načrt novega šolskega zakona. To glasovanje lahko povzroči resne zapletljaje v nemški notranji politiki, ker so se za ta načrt posebno zavzemali nemški katoličani.

Albansko vojaško zastopstvo v Rimu.

Predsednik albanske republike je podpisal odlok, s katerim se ustanovlja stalno vojaško zastopstvo v Rimu.

Upor v Mehiki.

Vladne čete so v Mehiki dozdale ustrelile štirinajst generalov. Listi pišejo, da je predsednik republike Calles sam podnetil vstajo, da bi se na lep način lahko znebil njemu neljubih generalov. General Serrano in njegovi tovariši, o katerih smo pisali, da so bili ujeti v boju, so bili menda zaprti in ustreljeni še predno je vstaja izbruhnila. Calles pravi, da to ni res.

Resnica o Paléologueovem pismu.

Pred kratkim smo v političnem pregledu omenili zadnje največje zunanjepolitično presenečenje na Ogrskem, namreč pismo, ki ga je Paléologue baje pisal ogrski vladi. Zadeva je vzbudila veliko pozornost. Sedaj pa se je Paléologue, oglasil in rekel, da je objavljeno pismo izmišljeno. Ogrska vlada pa je priobčila neko resnično pismo, ki ga je 24. junija 1920. poslal ogrskemu zunanjemu ministru Pouché, tedanji visoki komisar francoske republike. Vsebina tega pisma pa je čisto druga in nima nobene tistih bajnih obljub.

Rakovski odpoklican.

Sovjetski poslanik v Parizu Rakovski je bil prejšnji teden odpoklican. Na njegovo mesto je imenovan Dovgalevski, dosedanji sovjetski zastopnik v Tokio na Japonskem. Dovgalevski je še malo časa

v zunanjepolitični službi. Zadeva Rakovskega je dolgo časa kalila mirno razmerje med Francijo in Rusijo in je zbujala pozornost vsega sveta. Sedaj se zdi, da je končana, ako nesoglasja niso bila globlja.

Overovljenje mandatov v Belgradu.

Parlamentarni odsek državnega zbora je potrdil vse poslanske mandate razen dveh, o katerih bo odločila posebna preiskava. Potrjen je tudi mandat dr. Kramera v Ljubljani. Pritožba, ki jo je vložila Slovenska ljudska stranka, je bila zavrnjena. — Majhno število pritožb proti volitvam kaže, da so bile volitve res zelo svobodne in da so se vršile v redu.

Nov volilni red v Jugoslaviji.

V Jugoslaviji bodo predložili parlamentu načrt novega volilnega zakona. Število poslancev se po tem načrtu poveča za pet, torej jih bo 320. 266 poslancev bo kandidiralo vsak v svojem okraju, 54 pa na listi, ki bo veljala v celi državi. Take državne liste pa bodo smele postavljati samo stranke, ki bodo dobile vsaj 150.000 glasov. Vse kaže, da bo nov volilni zakon sprejet.

Pilsudski v Rimu.

Maršal Pilsudski bo v prvih dneh novembra menda prišel v Rim. Obiskal bo papeža in Mussolinija.

s katerim se je vedno postavljaj. Kot »mož z monokelnom« je prišel celo v svetovno nemško časopisje, ki se je iz njega bridko norčevalo.

Dantejev spomenik v Tolminu.

Mesto Firence je darovalo tolimskemu trgu Dantejev spomenik. Slovesnost odkritja tega spomenika, ki bo stal v tolminskem parku, se bo vršila 24. maja prihodnjega leta.

Učiteljske plače in pokojnine.

Iz Rima poročajo, da bodo učiteljske plače in pokojnine ostale nespremenjene. Pred kratkim so namreč rekli, da jih bodo radi štedenja znižali.

Spomeniki na pokopališču.

Goriški občinski načelnik sporoča, da morajo biti vsi spomeniki in vsi grobovi urejeni in očiščeni do 29. tega meseca, kajti po tem dnevu se začne splošno čiščenje pokopališča.

Hrvatski konvikt v Pazinu.

»Istarska Riječ« od 13. oktobra poroča, da je prefekt z odlokom od 16. sept. 1927. združil »Dijaško podporno društvo« v Pazinu in pazinsko »Congregazione di Carità«. Vse imetje bivšega »Dijaškega podpornega društva«, med katerim je tudi velik dijaški zavod, je prešlo v last »Congregazione di Carità«. Pazinsko »Dijaško podporno društvo« je marsikateremu hrvatskemu istrskega študentu pomagalo do boljšega obstanka. Bilo je lastnik krasnega »Dijaškega doma«, ki je cenjen na 500.000 lir. Za ta dom so skoro ves denar dali škofa Dobrila Mahnič in istrski duhovniki.

Pretirana cena.

Kakor poročamo na drugem mestu ni doseglo novo vino še niti cene 2 lir za liter, v gostilnah v mestu in tudi ponekod na deželi pa točijo novo vino po 4 lire liter. To sorazmerje je krivično. Ubogi kmet, ki se je vse leto trudil, potil in žrtvoval ter marsikdaj trepetal v strahu, proda svoj skromni pridelek po 1'50—2 liri liter, krčmar pa hoče imeti samo pri lagodnem točenju skoro toliko čistega dobčka. To vendar ne gre. Ne bomo klicali nikakih nadzorovalnih oblastev na pomoč, a upamo, da bodo gostilničarji sami krivico popravili.

Ljubljanski zrakoplovski klub

se zelo pridno giblje. V nedeljo 9. oktobra je prispelo v Ljubljano prvo letalo, ki ga je klub naročil v Nemčiji. Letalo nosi ime »Ljubljana«.

Šahovski mojstri.

V Buenos Airesu v juž. Ameriki se svetovno znana šahovska velmojštra Aljehin in Capablanca že dolgo borita za svetovno prvenstvo v

šahu. Dosedaj sta igrala že 14 partij. Partije trajajo po več ur. Aljehin je dobil tri, Capablanca dve, druge so bile neodločene. Aljehin je Rus, Capablanca pa je z otoka Kuba doma. Kubanska vlada ga je pred kratkim imenovala za svojega poslanika v inozemstvu brez stalnega službenega mesta.

Tudi v Londonu so se zbrali ljubitelji te plemenite igre, da se poskusijo, kdo je močnejši. Med njimi je tudi slovenski mojster dr. Vidmar, vseučiliški prof. v Ljubljani. Po dosedanjih poročilih je na drugem mestu. Tekma še ni končana.

Poslanec se ubil.

Državni poslanec Robert Forni se je 7. oktobra vozil z letalom. Med poletom ga je doletela nesreča. Letalo se je prekucnilo in padlo na tla. Forni je bil takoj mrtev.

Zopet poskus preoceanskega poleta.

Pretekli teden se je v Ameriki zopet dvignilo letalo, da bi preletelo Atlantski ocean. To pot sta bila dva letalca: gospodična Ruth Elder in kapitan Haldeman. Polet ni uspel. V bližini Azorskih otokov sta padla v morje. Rešila ju je neka nizozemska ladja. Oba sta nepoškodovana.

Prvi japonski škof v Rimu.

13. oktobra je prispel v Rim prvi japonski škof msgr. Hayasaka. Papež ga bo 30. oktobra slovesno posvetil.

Nastas Petrović izključen.

Radikalni državni poslanec Nastas Petrović, ki je veljal za nekega voditelja pašičevcev, je bil izključen iz kluba radikalnih poslancev.

Štavlka nemških premogarjev.

V ponedeljek 17. oktobra so rudarji v premogovnikih srednje Nemčije stopili v stavko. Število stavkujočih znaša baje 90.000, pa menda raste. Delavci opravljajo le tisto delo, ki je neobhodno potrebno za ohranjanje rudnikov. Gre za zvišanje plač.

Kongres gluhonemih.

V Padovi je te dni zboroval prvi italijanski kongres gluhonemih. Otvoril ga je podtajnik v naučnem ministrstvu in rektor padovanske univerze Bođero.

Povodenj v Bolgariji.

V Bolgariji so zadnje dni imeli veliko povodenj. Posebno je bila ogrožena morska obala pri Varni. Voda je zahtevala tudi več človeških žrtev.

PRISTNI TROPINOVEC IN BRINJEVEC DOBITE VEDNO PRI »ZADRUŽNI ŽGANJEKU« HI« V DORBERGU.

DNEVNE VESTI.

Osebna vest.

G. Mirko Troha iz Idrije je te dni z odliko napravil inženirski izpit na ljubljanski univerzi. Častitamo!

Premestitev.

Tržaški šolski skrbnik Reina je bil premeščen v Palermo v Sicilijo. V Trst pa pride prof. Mondino iz Basilicate.

Zapuščen grob.

Prijatelj nam piše:

Pot me je zanesla na standreško pokopališče, kjer sem hotel pomoliti na grobu pokojnega dr. Antona Gregorčiča. V svoje nemalo začudenje pa nisem mogel najti groba z Gregorčičevim imenom. Šele grobar mi je pokazal grob, v katerem počiva naš veliki narodni delavec. Grobnico, katero je iz hvaležnosti do pokojnika napravil stavbeni mojster Mozetič, pokriva navadna cementna plošča brez najskromnejšega spomenika in seveda tudi brez vsakega napisu. Tujec zato nikakor ne more najti zadnjega stana onega, ki je skozi desetletja tako odločilno vplival na življenje goriških Slovencev. Bridko mi je bilo pri srcu, ko sem stal ob tem

zapuščenem grobu. Trpko sem se vprašal: ali je res črna nehvaležnost plačilo sveta? Ali so res vsi oni tisoči, katerim je Gregorčičevo delo dalo zdravo vzgojo in trdno narodno zavest, pozabili na svojega do brotnika in učitelja? In kaj delajo oni, ki so si razdelili bogato Gregorčičevo zapuščino? Za avtomobile in druge udobnosti imajo denar, da bi postavili svojemur krušnem očetu dostojen spomenik, na to se ne spomnijo? Žalosten in potrten nad toliko nehvaležnostjo sem krenil proti mestu.

Razpuščena društva.

Prefekt je razpustil katoliška prosvetna društva v Kamnjah, Štomazu in Črničah in »Narodno bralno društvo« v Orehku pri Postojni.

Premeščen.

Pol. obmejni komisar v Podbrdu dr. Rih. de Lucca je bil pred dnevi premeščen na francosko mejo v Ventimiglia. Premeščenega komisarja Podbrčani in tudi številni potniki ne bodo ohranili v veselem spominu, ker je s svojim postopanjem marsikoga vznevoljil in je zagrešil marsikatero sitnarijo. Znan je bil zlasti po svojem monokelnu,

Maurice Leblanc:

Skrivnostno oko.

(Doživljaji Arsena Lupina.)

»Ne. Te dni sem s pomočjo policije izvolal, kdo sta tisti dve postarni dami, ki sta vašega mladega Jakoba odpeljali iz Saint Germaina. To sta Daubrecqovi sestrini, ki dobivata od njega majhno mesečno rento. Obiskal sem gospodični Rousselot in si pridobil njiju zaupanje, ker sem jima obljubil, da najdem njiju stričnika in dobrotnika. Starejša, Evfrazija, mi je tudi izročila pismo, kjer prosi Daubrecq, naj se popolnoma zaneša na gospoda Nicole. Vidite torej, da je že vse ukrenjeno. Danes ponoči odpotujem.«

»Jaz tudi,« reče Klarisa odločno.

»Vi?«

»Naj torej živim v tej negotovosti, v tej mrzlici! Saj ne štejem več dni, eden in trideset ali trideset jih je še, marveč ure...«

Lupin je slišal v njenih besedah tako odločnost, da je ni več skušal pregovoriti. Naslednje jutro ob petih sta se z avtomobilom odpeljala. Grogard ju je spremljal.

Da ne bi zbudil sumnje, je Lupin izbral za glavni stan veliko mesto Amiens, kjer je pustil Klariso. Od tu do Montmaura je bilo še 30 kilometrov.

Proti osmim je Lupin naletel na Le Balluja ne daleč od starega gradu, ki je bil ljudem znan pod imenom Mortepierre. Lupin si je v Ballujevem spremstvu ogledal okolico. Ob robu gozda si je reka Sigier izdolbla prav globoko tesnjo, nad katero je k vrhu strme skale kipel v nebo Mortepierre.

»Tu ni mogoče,« je dejal Lupin. »Skala je strma, 60 ali 70 metrov visoka in voda jo obdaja na vseh straneh.«

Malce v stran sta našla most. Potem sta krenila po pešpoti pod smrekami. Ko sta dospela na neko jaso, sta se znašla pred zidom z

vrati, obitimi z železjem in debelimi žebli. Na obeh straneh vrat sta bila dva debela stolpa.

»Torej tu biva Sebastijan?« praša Lupin.

»Da, tu biva z ženo sredi razvalin v lovski hiši,« odvrne Le Ballu. »Zvedel sem tudi, da ima tri odrastle sinove in da so bili vsi trije z doma ravno tisti dan, ko je Daubrecq zginil.«

»Oho,« vzklikne Lupin, »to je pa prav važno. Brez dvoma so ti trije fantje in njih oče izvedli junaški čin.«

Zvečer se je Lupin povzpел preko okranega zidovja. Z vrha je vse pregledal. Nato se je Lupin vrnil h Klarisi. Dan za dnem se je potem vozil med Amiensom in Mortepierrom. Grogard in Le Ballu pa sta neprestano oprezovala v okolici.

Šest dni je minilo. Zdelo se je, da se Sebastijan zanima izključno le za svojo službo. Hodil je v grad ali stražil po gozdu, streljal in čuval.

Sedmi dan je Lupin zvedel, da je šel neki voz iz gradu na postajo Aumale, ker se pripravlja velik lov. Postavil se je na prežo v grmičevju pred vrati. Ob dveh mu je udaril na uho pasji lajež. Sredi popoldneva je spet zaslišal lajanje in vpitje, sicer pa ni nič opazil. Nena doma pa začuje peketanje in čez par minut opazi dva jezdeca, ki jašeta od reke navzgor po pešpoti.

Spoznal je markiza d'Albufexa in Sebastijana. Ko sta prišla pred vrata, sta razjahala in neka ženska, bržkone Sebastijanova žena, ju je spustila noter.

Čprav je še bilo svetlo je Lupin brez obotavljanja splezal na zid. Previdno je oprezoval, ko so jezdeca in ona ženska hiteli proti razvalinam.

Gozdar je razgrnil bršljanovo vejevje in pokazal se je skrit vhod in stopnice. Moža sta šla po njih navzdol; žena je pa ostala za stražo pred vrati.

(Dalje.)

Ukaželjni jetnik.

Dobro je še v spominu atentat na varšavskega sovjetskega poslanca Vojkova. Atentator je od takrat zaprt. Pred kratkim pa je prošil ravnatelja zaporov, naj mu dovolijo, v ječi študirati za maturo. Prošnja je bila takoj ugodno rešena.

Roman desetih.

V kratkem bo izšel italijanski roman z naslovom »Car ni mrtev«. Imel bo dvajset poglavij. Spisalo ga

bo deset pisateljev; vsakdo bo napisal 2 poglavji. Ti pisatelji so: Panzini, Beltramelli, Varallo, Martini, de Ambra, Zuccoli, Bontempelli, Milanese, de Stefani in Viola. Vsak pisatelj sme v vsakem poglavju dopustiti smrt ene same osebe.

Žena izvoljena za župana.

V velikem angleškem mestu Liverpoolu je bila te dni izvoljena za župana gospodična Marjeta Beavan. To je prvi slučaj te vrste v zgodovini tistega mesta.

Kaj je novega na deželi?

Čepovan.

Ni še preteklo leto dni, ko so pri nas umorili Albina Kofola, že so nekateri zopet poskušali uprizoriti pretep. Čepovanski fantje pa so bili bolj pametni in so se rajši odstranili, da bi ne bilo hujših posledic. Kdaj se bodo nekateri ljudje spametovali?

Znani »dohtar« Štefan Šuligoj se je preselil iz Čepovana. Mi smo mu za to zelo hvaležni.

Kamnje.

Dan sv. Mihaela 29. sept. t. l. je bil za kamenjsko župnijo zgodovinski in velepomemben, ker je bila ta dan posvečena nova, krasna župnijska cerkev sv. Mihaela, nadangela, ki je glavni patron te cerkve. Prevzvišeni knezonadškof goriški se je pripeljal v spremstvu prečast. msgr. Ign. Valentinčiča na predvečer te slovesnosti v Kamnje, kjer so ga vrli župljani pri slavlolu lepo sprejeli in pozdravili. Prevzvišeni nadškof je prinesel s seboj dvoje svetinj za dva nova stranska altarja, ki sta bila ob enem s cerkvijo posvečena. Veličastne obrede posvečenja, ki so trajali blizu štiri ure, je opravil ob asistenci 18 duhovnikov prevzvišeni nadškof, ki je ob koncu še daroval sv. mašo na novoposvečenem altarju Matere Božje. — Nova cerkev, ki je zidana na istem prostoru, je nekoliko večja in daljša od prejšnje, od koje je ostal le še zid na severni strani in pri glavnih vratih. Cerkev, bodisi od zunaj ali od znotraj, naredi prav prijazen vtis na gledalca. Slikarije v cerkvi je marljivo izvršil goriški slikar Delneri, ki je tudi obnovil vse tri altarne slike. Če pomislimo, da se je vse to veliko in trudapolno delo izvršilo v dobrih dveh letih po prizadevanju veleč. g. župnika Frančiška Černigoja, moramo častitati ne le njemu, ampak vsej kamenjski župniji, ki je po tako srečnem naključju prišla do nove cerkve, ki je ena najlepših v celi Vipavski dolini. Omeinti treba, da se je ta stavba zidala deloma s pomočjo vojne odškodnine, deloma s cerkvenim denarjem in z nekaj milodari, a delali so in zaslužili pri tem večinoma domači zidarji. Na dan posvečenja, posebno pa naslednjo nedeljo, na »šagro« sv. Mihaela, se je vsa cerkev in cerkvena opravila bliščala v novem sijaju, prenovljena in ožaljšana kakor nevesta, ki gre k poroki. Le eno smo pogrešali — milo zvonjenje, a tudi to se bo kmalu oglasilo, ker trije novi zvonovi so že vliči v Vidmu. Za vse to veliko delo in svojo izredno vnesmo je velečast. g. župnik kamenjski prejel lepo priznanje in odlikovanje od prevzvišenega nadškofa.

Podbrdo.

Umrli je znani posestnik Anton Zgaga, p. d. Pohman, na Petrovem brdu. Bil je svoj čas zelo ugleden mož, ki je imel najlepše in največje posestvo v tukajšnjem okolišu. Vojna in njene posledice so pa moža strle in mu zadale kal nesrečne bolezni, kateri je podlegel. N. p. v m.!

Poljubinj.

Zadnjo nedeljo smo nekateri napravili kratek izlet na Menjgore. Imeli smo se prav dobro. Želeli

smo samo, da bi ljubljeno svetišče menjgorske Matere čimprej vstalo iz vojnih ruševin in bilo zopet za točišče tolminskih hribov.

Skrilje na Vipavskem.

V nedeljo zvečer okrog 11 ure je začel goreti Zajčev senik, ki je postal žrtev ognja z vsem letnim pridelkom sena vred. Kako je ogenj nastal, ni znano!

Brje.

Odsek za zgradbo nove cerkve sv. Cirila in Metoda na Brjah se tem potom iskreno zahvaljuje vsem darovalcem mošta iz obč. šmarenške ter Polja, Vrha, Preserji, Mravljavi in domačinom Brejcem. Vsem kličemo iz dna srca: Bog stotero povrni!

Pevma.

Nikjer se ni tako razpasel lov na ptičice, kakor v naši občini, zlasti pa v Pevmi. Po gozdovih, travnikih, poljih in vrtovih vse čivka in žvižga, vabeč naše prekoristne ptičice na lim. Kako velika škoda se s tem povzroča našim kmetovalcem, ve vsak poljedelec. Vsako leto komaj ubranimo, da nam črvi, gosenice in podobna grda golazen vsega ne požre. In vsakdo ve, ko bi ptičice ne bilo, bi mi in vsa Brda sploh sadja skoro več ne poznali. Pa pride potepin od kjerkoli, nastavi in neovirano lovi. Vsi to vidimo in se jezimo, le naš poljski čuvaj nič ne vidi, nič ne sliši, če tudi okrog njegove barake nastavlja in vsak dan lovijo, med tem ko on seveda še trdo spi. Mi čuvaja plačujemo, zato tudi od njega zahtevamo, da bolj pazi in ptičje lovce, ki so zelo zgodnji, odžene in naznani oblastvu.

Gonjače v Brdih.

Dne 13. tega meseca ob 4. uri zjutraj nam je kruta smrt pobrala mladeniča Antona Simčiča v starosti 24 let. Bil je vesten in nad vse priden gospodar. Bil je poprej kolon Baguerjev, pred letom si je pa z velikim naporom odkupil to zemljišče. Stanoval je z dvema mlajšima bratoma in sestro v raztrgani baraki. Dobil je močan prehlad in potem pljučnico, ki ga je v kratkem zadavila. Bil je zvest družbenik, veselega značaja in pri vseh priljubljen. Saj smo videli, kako je bil obdarovan z mnogimi venci in cveticami. Sosedje so ga v obilni vdeležbi spremili k večnemu počitku. Domači zbor mu je pred barako zapel »Ločitev«, v cerkvi »Nad zvezdami« in pri odprtem grobu »Vigred«. Dragi nepozabni Anton! Bodi ti lahka domača gruda! Počivaj v miru.

Njegovega očeta je pred poltretjim letom zadela huda usoda. Padel je s podrtega zidovja od vojne poškodovane hiše tako nesrečno, da je v 24 urah umrl. Starejši Antonov brat je padel v vojni v Galiciji.

Števerjan.

(Trgatev — združna žganjekuha — naše ceste.)

Trgatev je pri kraju, pridelek je izboren (do 24. stopinj sladkorja), a pičel, posebno v gornjem koncu vasi, kjer je gospodarila suša in toča. V dolnjem koncu je bolje od Bukovlja do Debenjaka t. j. Valesrišče, Latence; tam se računa pridelok mošta na 1250 hl., v ostali vasi na blizu 1000 hl., 400 hl smo že

prodali, večinoma tvrdki Abuja v Gorici. Cena je sramotno nizka: 150—170. Ljudje se jezijo in tarnajo nad nizko ceno in slabo letino in godrnjajo nad onimi, ki so začeli prodajati po taki ceni. — Kriva je revščina, še več pa briška svoje glavnosti. Števerjanci, Brici, združimo se! Ali ne vidite okrog sebe, da je vsak stan organiziran, le mi kmetje vlečemo vsak po svoje. Če bomo združeni, pridemo do besede tudi pri odločevanju cene kmetiskim pridelkom. Druga slaba stran našega vinorejca je, da svojih tropin ne more vnovčiti, kakor so vredne. Tudi tukaj velja načelo združitve. Le pogledajte Vipavce, kako in kedaj so že rešili to važno vinorejsko nalogo. Združna žganjekuha je edin izhod. Združimo se 200 kmetov z deleži po 100 lir in žganjekuha je tu in ne bo treba »kantirat« naših tropin po Gorici. Torej Števerjanci, združimo se, drugače nam bo še hujši predla.

Naše ceste so v takem stanju, da se Bogu smilijo. Bog naj razume, čemu plačujemo davke na vozove in na vprežno živino, ceste so pa take, kot pred 60 leti. Lep napredek! G. obč. načelnika pozivljamo prav nujno, naj se malo bolj pobriša za naše občinske poti.

GOSPODARSTVO.

Spored za splošno pregledovanje bikov v tolminskem govedorejskem okrožju.

V zmislu določil pravilnika k zakonu z dne 21. junija 1925. št. 1162 so podvrženi vsi nad 10 mesecev stari biki, naj so last kogarkoli, splošnem pregledovanju.

Bikorejci, ki želijo dobiti za enega ali več bikov dovoljenje za spuščanje, morajo predložiti pokrajinskemu živinorejskemu nadzorništvu pri goriški pokrajinski upravi (Ispettorato Zootechnico presso l'Amministrazione Provinciale di Gorizia) z dvema lirama kolekovanoprošnja ter prignati svoje bike pred pregledovalno komisijo v spodaj navedene kraje.

V zmislu člena 3. pravilnika sestavljena komisija bo pregledovala bike v sledečih krajih in dnevih:

3. novembra 1927.

Podbrdo ob 9. uri pred cerkvijo, Hudajužna ob 10. uri pred Kemperljevo gostilno, Koritnica ob 11. uri, Grahovo ob 11½ uri, Kneža ob 14. uri pred mlekarno, Podmelec ob 15. uri pred cerkvijo, Ljubinj ob 16. uri pri Rutarju, Poljubin ob 17. uri pred Luznikovo gostilno.

7. novembra 1927.

Ponikve ob 9½ uri pred županstvom, Pečine ob 10½ uri pred cerkvijo, Slap ob 11½ uri pri Vogriču, Idrija ob 14. uri pred cerkvijo, Sv. Lucija ob 15. uri pri soškem mostu, Volče ob 16. uri pri Hvalu.

8. novembra 1927.

Tolmin ob 8. uri pri spuščevalnici, Dolje ob 8½ uri pred mlekarno, Gabrije ob 9. uri pred mlekarno, Volarje ob 9½ uri, Kamnje ob 10. uri pred mlekarno, Zatočnin ob 11. uri pred mlekarno, Libušnje ob 14. uri pred cerkvijo, Smast ob 14. uri, Drežnica ob 15½ uri, Livek ob 16½ uri.

10. novembra 1927.

Log ob 9. uri pri Černutu v Srednjem Logu, Soča ob 10. uri pri Flajsu, Koritnica ob 11. uri, Čezsoča ob 11½ uri pred županstvom, Bovec ob 14. uri pred mlekarno, Žaga ob 14½ uri, Serpenica ob 15. uri, Trnov ob 15½ uri, Kobarid ob 16. uri pri Fedrigu.

11. novembra 1927.

Breginj ob 9. uri, Sedlo ob 10. uri pred županstvom, Borjana ob 10½ uri, Potoki ob 11. uri, Kred ob 11½ uri, Staroselo ob 14. uri pred mlekarno, Sužid ob 14½ uri, Svino ob 15. Idersko ob 15½ uri.

Idrijske novice.

Nepovabljen gost!

V noči od četrтка na petek pretedna je neznan zlikovec udril s po narejenimi ključi v mesnico Gospodarskega društva. Odnesele je okrog 200 lir v denarju. Mesa pa gost ni odnesel. (Petek ga najbrže ni zadrževal.)

Semenj sv. Terezije.

Ta dan se vrši tu običajen kramarski in živinski semenj. Živine je bilo prav malo, kot je tu navadno, pač pa je bil trg precej obložen z raznim blagom. Čudno je pa to, da na trgu zelo redkokdaj najdemo našega kmeta s krompirjem in drugimi pridelki. Ker je bila letos precej ugodna letina za krompir, je bilo pričakovati, da bo na jesen preprosto rudar na trgu lahko kupil potrebno množino krompirja nekoliko ceneje kot v trgovini. Toda kot kaže, bo tudi letošnje leto v tem oziru trg slab. Nerazumljivo je, da se naši kmetje tako redko poslužujejo idrijskega trga, dasiravno bi svoje blago ob takih dneh z lahkoto in ugodno prodali. Upamo, da se bo v tem oziru tudi pri nas zboljšalo.

Vipavsko vino.

Vipavski vinogradnik nam piše: »V nekem listu (»Eidinosti«) je bilo pisano, da je cena vipavskemu vinu po 1.30 lir za liter mošta. To je gotovo pomota, ker je bila cena grozdju od L 1.10 do 1.40 kg. Sortirano grozdje je imelo še višjo ceno.«

Kolikor doznavamo iz Vipavske doline se tam kupčija z novim vinom še ni razvila. Vsekakor je pa zgoraj označena cena res prenizka in bi bila za vinorejca pogubna.

Briško vino.

Briško rebulo so nekateri kmetje res prišli v Gorico ponujati po L 1.50 liter. Nekateri so jo po tej ceni prodali tudi doma. Kakor pa čujemo od raznih strani — glej tudi današnji dopis iz Števerjana —, obsojajo vsi Brici to škodljivo ponujanje in poudarjajo, da svoje dobre kapljice po taki sramotni ceni pod nobenim pogojem ne bodo prodajali. Res so se tudi cene že začele dvigati in so prišle že na 2 liri za liter.

Tržne cene

dne 18. 10. 1927.

Česen L 1 do 1.10 kg; zelje sveže 70 do 80 cent. kg; zelje kislo L 1.60 do 1.80 kg; čebula 80 do 90 cent. kg; fižol navaden L 1.80 kg; »cocks« L 2.20 kg; glavna solata L 1 do 1.40 kg; endivija cent. 90 do L 1.10 kg; melanzane 60 do 80 cent. kg; krompir 50 do 60 cent. kg; paradižniki 40 do 50 cent. kg; repa sladka 40 do 50 cent. kg; redič zelen L 1 do 1.60 kg; špinača 90 cent. do 1 L kg; zelena 80 do 90 cent. kg; fižol v stročju L 1.80 do 2.20 kg; vrzote 90 cent. do 1 L kg; bučice L 1.60 do 1.80 kg; kostanj L 1 do 1.30 kg; limone 15 do 20 cent. komad; jabolke L 1 do 1'80 kg; hruške L 1.60 do 3.40 kg; namizno grozdje L 1.80 do 2.80 kg; sveže maslo L 14 do 15 kg; presno maslo L 17 do 18 kg; mleko L 1 do 1.10 liter; jajca 65 do 70 cent. kom.

Valuta.

Dne 18. oktobra si dobil:

za 100 franc. frankov	71.72 do	72.02 Lir
za 100 belg. frankov	253.— do	257.— "
za 100 švic. frankov	352.50 do	354.50 "
za 100 češ.-slov. kron	54.12 do	54.42 "
za 100 dinarjev	32.15 do	32.45 "
za 1 šterling	89.03 do	89.23 "
za 1 dolar	18.24 do	18.30 "
Novci po 20 frankov	70.50 do	72.50 "
za 100 avst. kron	0.0255 do	0.0261 "

Vojno odškodninske obveznice: 70.15.

Listnica uredništva.

S. T. „Vel. Žab.“: Vaša pritožba čez neolikanost, ki jo opazujete pri neki mladini v sosedni vasi je opravičena in moramo tudi mi obsojati, če se je obnašanje tiste mladine res tako razpaslo. V list pa dopis ne spada, ker bi povzročil samo prepire. Pozdrav.

Darovi.

Za »Slovensko sirotišče«: P. n. Trtič Marija 25 L 90 st. Dobrotnikom v Biljah in v Št. Petru za darovane poljske pridelke srčna hvala! — Bog poplačaj!

Darovi za spomenik

pok. č. g. Cirila Vuge: Ženska Marijina družba 30 lir, Dekliška Marijina družba 20 lir, N. N. 20 lir, veleč. g. Stanko Stanič 25 lir, vsi iz Podgore. Srčna hvala!

Preklic.*)

Podpisani preklicuje in obžaluje žalitev, izgovorjeno v nedeljo dne 14. avgusta 1927 v gostilni »Vinarške in gospodarske zadruga« v Šempasu proti g. Humarju Francu pok. Blaža iz Šempasa šte. 57 in se mu zahvaljuje, da je odstopil od kazenske ovadbe.

Nardin Jožef, Šempas šte. 198.

*) Za članke pod tem naslovom odgovarja uredništvo samo v toliko, kolikor zahteva zakon.

„Širite Goriško Stražo“

Odlikovana krojačnica

A. KRUSIČ & SIN.

Corso Vittorio Emanuele šte. 37, Gorica se priporoča cenj. občinstvu, posebno č. duhovščini v mestu in na deželi. Delo solidno in točno, cene zmerne.

PLJUČNE BOLEZNI

Dott. Cerretti

Radiologični kabinet je odprt: v Vidmu: Via del Sale 15 (vse dni) v Gorici: Via Barzellini 3 (ob sređah in petkih ob pop. urah).

KAROL CULOT

kipar in kamnoseški mojster, Via Rossini 12, zraven Senenskega trga v Gorici.

Za mrtve: Velika zaloga nagrobnih kamnov in spomenikov iz najfinejšega kraškega kamna. Cene zmerne.

Prenosljivi gramofoni v obliki kovčka ali pa za sobe, z veliko zalogo plošč z modernimi slovenskimi pesmimi. Pritikline za gramofone, vzmeti (peresa) in popravila v knjigarni Wokulat Gorica, Corso, telefon 347.

ZOBOZDRAVNIŠKI ATELJE
ROBERT BERKA

Gorica, sedaj Corso Verdi 36.

Laboratorij otvoren že leta 1918. Sprejema od 9. do 12. in od 2. do 6. ob nedeljah in praznikih od 9.—12.

Zavod Dr. BONCINA-FINETTI

TRST, Via Fabio Filzi 23, V. n. Tel. 48-03

Zagotovljeno 3-dnevno zdravljenje

„ŠIJATIKE“

(Trganje v kolku)

Zdravljenje živčnega trganja v laktih in v bokih. — Sprejema od 10—12 in od 15—17.

Dr. Ivan Smerchinich

Radiolog

Diagnoza in zdravljenje z žarki X

(Prej zdravnik v Rudolfsplatzu na Dunaju in zdravnik sanatorija S. Giusto in mestne bolnice v Gorici.)

sprejema od 1. oktobra vsaki dan od 8.30 do 12. in od 15. do 18., v nedeljah od 9. do 12.

GORICA - Via Seminario 24 (hiša Bader.)

Slike zlate maše prevz. goriškega knez nadškofa slikanega v asistenci treh škofov in stol. kapitelja, kakor tudi samega, sprejem v Cerknem, v Novakih, procesija v Gorici, rojstna hiša itd. se dobe v Katoliški knjigarni v Gorici, Via Carducci št. 2 (Montova hiša).

Zdravnik
za zobe in usta

Dr. LOJZ KRAIGHER

sprejema

v GORICI

Piazza della Vittoria šte. 20

ACQUA DELL'ALABARDA

proti izpadanju las.

Vsebuje kinin in je vsled tega posebno priporočljiva proti prehladu in za ojačenje korenin. Steklenica po 6 lir — se dobiva v lekarni Castellanovich, lastnik F. Bollafio, Trst, Via Giuliani 42. — V Gorici, Via Carducci 9 pri Fiegel.

Dott. Gius. Comel

specialist za bolezni v

ušesih, nosu in grlu,

bivši operator na univ. klinikah prof. Neumann-a in Hajek-a na Dunaju in asistent prof. Brunetti v oddelku za nosne in ušesne bolezni v mestni bolnišnici v Benetkah je odprl ambulatorij v Gorici, Via Garibaldi 11 (prej Teatro). Sprejema od 9-11 predp. in od 3-4 pop.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX



Odlikovana
kamnoseška delavnica

Franc Podbersig

Gorica

Via Trieste 17 (znotraj)

je pripravila za vse Svete veliko zalogo nagrobnih kamnov od 80 lir naprej. Spomeniki z izbočeno podobno Kristusovo in angeljskimi podobami, vse iz kararskega mramorja do 10.000 lir.

Obiščite in prepričajte se!

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Velike tovarne

Po znižanih cenah

(AL RIBASSO)

UDINE — Via Savorgnana 5 — UDINE

Nadaljuje se velikanska zimska razprodaja, ki se je začela 1. oktobra. Zalogo smo docela izpopolnili z vsemi predmeti za zimo. Izborna kakovost našega blaga in prikladne cene so znane in uživajo prednost pri vsi cenj. odjemalcih.

Bodite pozorni na današnji seznam cen, in boste takoj ugotovili, da so se od zadnjič znatno znižale.

Prtiči za čaj	L. —.60
Robci z robom „ažur“	„ —.80
Prtiči za v sredino mize	„ —.90
Robci trije za	„ 1.—
Navadni laneni prtiči	„ 1.—
Brisače „Reclam“	„ 1.25
Otroški povoji	„ 1.25
Plenice na pol lanene	„ 1.50
Plenice gobaste	„ 1.50
Brisače za kuhinjo	„ 1.60
Madapolan „Piave“	„ 1.75
Moške nogavice „Fantasia“	„ 1.75
„Oxford“ za srajce	„ 1.80
Brisače za kuhinjo na pol iz konoplja	„ 1.90

Domače moške nogavice	„ 2.25
Brisače gobaste	„ 2.25
Domače platno	„ 2.40
Ženske nogavice z dvojno peto	„ 2.50
Pravo platno „Madonna“	„ 2.50
Moderčki	„ 2.50
Jajčasta koža M. B.	„ 2.95
Brisače „Crep“	„ 3.25
Naramnice dvojno elastične	„ 3.50
Platno „Scuola“ 80 cm.	„ 3.50
Dvornitnik za matrace	„ 3.50
Ženske svilene nogavice	„ 3.50
Obposteljne preproge „Reclam“	„ 3.60
Domače platno 150 cm.	„ 4.90
Pletene ženske spodnje hlače	„ 5.50

Blago za prte svetlo 150 cm	„ 5.50
Platno „Scuole“ 150 cm	„ 7.50
Žamet za lovce	„ 7.50
Kombine iz bombaža za zimo	„ 7.50
Moške maje iz baržunaste bombaževine za zimo	„ 8.50
Vezene srajce	„ 9.—
Posteljno pregrinjalo barvano	„ 15.—
Servis za 6 oseb	„ 17.50
Rjuhe z robom „Ajour“ za eno osebo	„ 19.50
Posteljno pregrinjalo trikot	„ 23.—
Odeja iz temne volne	„ 35.—
Kovtri barvani	„ 36.—
Žimnica	„ 40.—

Pri nakupu nad 200 lir 5% popusta, pri nakupu nad 500 lir 10% popusta od zgoraj naznačenih cen.

Se sprejemajo naročila tudi po pošti.

N. B. - Blago s katerim bi ne bil odjemalec zadovoljen, se sprejme nazaj.

CENE STALNE

Poseben popust razprodajalcem

Nihče ni prisiljen kupiti blaga, če vstopi v trgovino.

Postrežba v slovenskem in nemškem jeziku.

VIDEM - Via Savorgnana 5 - VIDEM

Kdor pride v Videm z namenom, da kupi pri naši tvrdki ter se izkaže z ž. ž. ležiščnim listkom, dobi plačano vožnjo.